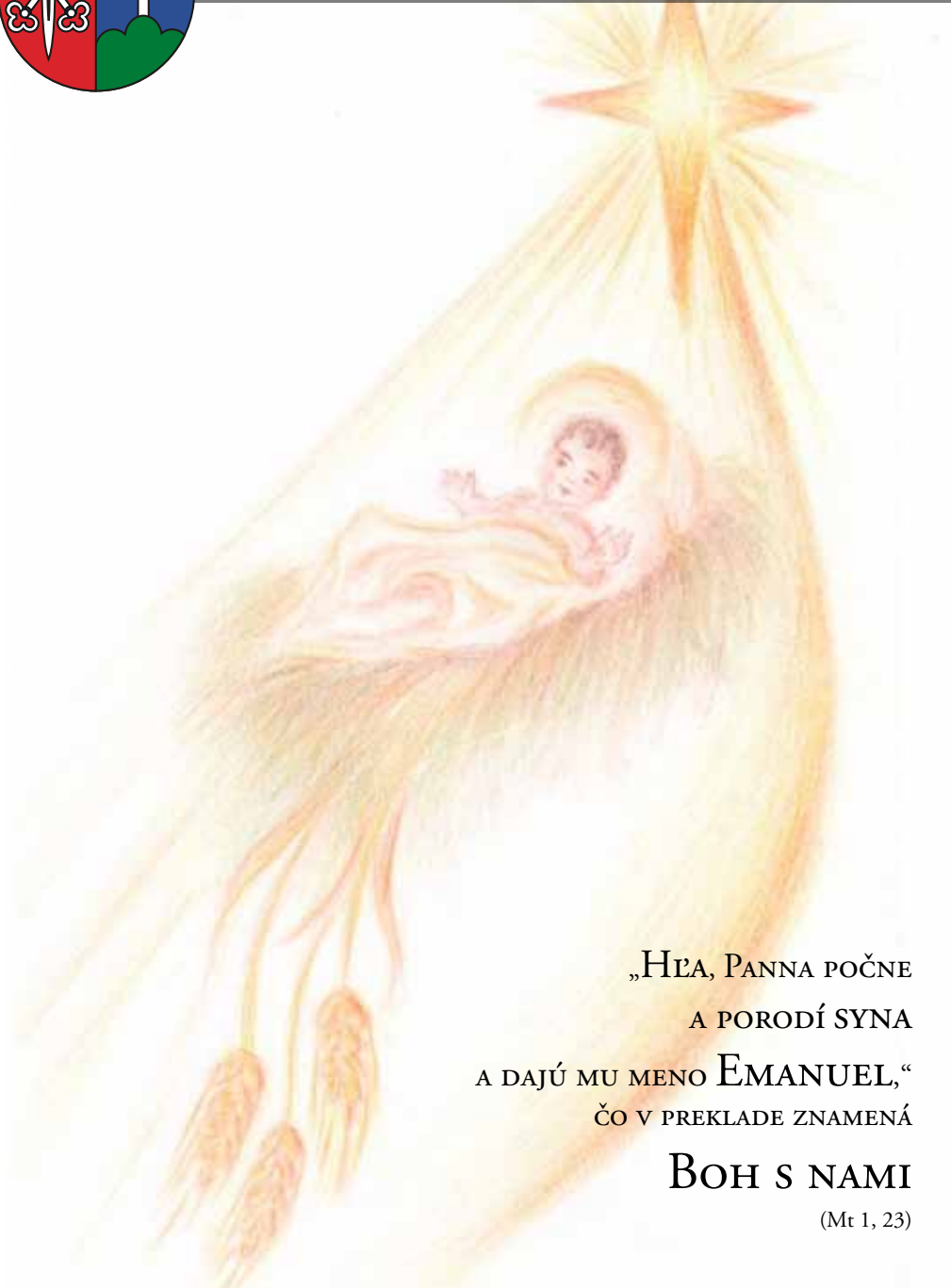

ESTOTE BENEDICTI

občasník samporských benediktínov — 13. číslo — 25. decembra 2014

„HEĽA, PANNA POČNE
A PORODÍ SYNA
A DAJÚ MU MENO EMANUEL,“
ČO V PREKLADE ZNAMENÁ
BOH S NAMI
(Mt 1, 23)

*Dnes sa vám
narodil
Spasiteľ,
Kristus Pán.*

(Lk 2,11)

*Najúžasnejšia správa,
ktorá patrí všetkým ľuďom,
zaznieva v roku 2014
ešte radostnejšie
a naliehavejšie.*

*Milostiplné sviatky
Božieho narodenia
a radosť, že „Boh je s nami“
Vám zo srdca v modlitbe vyprosujeme*

a na záver ešte pripisujeme:

*Končí sa rok 2014, preto prosíme o odpustenie prejavov, ktorými sme Vás zarmútili
či ublížili. Pre nás zostane v pamäti aj ako čas mnohorakých prejavov Vašej podpory
a pomoci nášmu kláštoru. Teší nás, že spoločne naplníme výzvu Písma: „Aby bol vo
všetkom oslávený Boh.“ Za všetky stretnutia s Vami i za každé nám prejavené dobro
Vám zo srdca*

ďakujeme

*br. Vladimír OSB br. Dominik
br. Mariam OSB br. Michal Mária OSB
Sr. Svätá M. OSB br. Ladislav M. OSB
BR BLAŽEK OSB
br. František OSB Sr. Jozef OSB br. Daniel OSB
br. Ľudovít M. OSB br. Igor OSB*

„Najdôležitejší je už pre teba čas“ povedal mi banskobystriický pán dekan Pecha a podal mi pravicu. Hoci už od stretnutia prešlo niekoľko dní pravdivosť jeho slov si stále uvedomujem. Slávime **najkrajší čas**, keď si pripomíname príchod Boha medzi nás ľudí, aby sme si uvedomili **pravdivosť proroctva, že je to „Boh s nami“**. Prišiel do rodiny a to je najlepšie miesto, kde ho možno objaviť, spoznať a stretnúť sa s ním. Predovšetkým vtedy, keď **odpúšťame, darujeme a milujeme...** Emanuel prišiel medzi nás, aby nám ukázal cestu k svätosti, čo je jediná cesta návratu k Bohu. V nadchádzajúcom čase bude v centre pozornosti rodina (referendum) a Rok zasväteného života, preto viaceré články sú venované týmto skutočnostiam. Do pozornosti vám dávame pripravované podujatia v rámci Roku zasväteného života.

Príjemné chvíle čítaní, ale nadovšetko v kruhu rodiny a vnímateľnej prítomnosti Emanuela vám praje

o. František OSB

Bližšie k sebe navzájom

Čo prinášajú každoročne Vianoce? Stíchnutie zhonu moderného životného zápasu. Zamyslenie sa nad osudom sveta a nás v ňom. Hľadanie zmyslu Svetla, ktoré nám naznačí ďalší smer. Vianoce by mali byť slávnosťou zblíženia ľudí dobrej vôle.

V čase Vianoc môžeme hlbšie spoznať úžas nad správou, že *Boh* je tu s nami. Máme možnosť vyjadriť svoje presvedčenie, že život v láske je najzmyslupnejšou odpoveďou na všetky starosti ľudských duší a sŕdc.

Božie dieťa menom Ježiš prináša na Zem myšlienku o Bohu ako výzvu pre možnosť učiť sa porozumieť životu. Do chaosu prichádza *Svetlo* pre každého človeka. Ponúka oslobodenie zvnútra, duchovný pokoj. Naznačuje príležitosť zmeniť naše zmýšľanie, aby nám zláskaveli srdcia. *Boh* v duši. Nedať si vziať radosť z očakávania spásy človeka i celého ľudstva. Prebúdať vnútorný svet myšlienkami o Bohu ako Láске.

Cez Vianoce, keď odhaľujeme hlbší vzťah človeka k človeku, môžeme prísť na to, že máme priateľa v Ježišovi z Nazaretu. Keď budeme bližšie k nemu, budeme aj bližšie k sebe navzájom. Sme *Božie deti*, ktoré smerujú k večnému životu.

Nech plnohodnotné prežívanie Vianoc je novou príležitosťou prebudiť, v tichej noci, nádej aj dôveru v *Božie slovo*, ktoré posväcuje ľudský zápas o zmysel i význam našich skutkov na pozadí večnosti, pretože *Boh* sa pripája k človeku na ceste rozsievania trvalých hodnôt ducha, pravdy a lásky. (dmj)

Úvahu o Vianociach sme vybrali z mailovej pošty, ktorú nám poslal Dušan Jedinák z Topolčian.

Kým je kňaz?

Na túto otázku sa počas dejín Cirkvi mohli v ľuďoch vynoriť veľmi protichodné odpovede. Kým v prvých storočiach znamenalo prijatie vysviacky riziko, či priamo vstupenku do mučeníckej arény, neskôr sa mohlo stať začiatkom sľubnej kariéry a vysokého spoločenského postavenia. Dnes sa často zužuje len na akési „profesionálne vykonávanie duchovnej služby“, či sociálnu aktivitu. Podstata kňazstva však spočíva niekde inde. Nie v postavení, ani v činnosti, ale v *osobe Ježiša Krista*, kto-

rý prostredníctvom kňazov pokračuje v svojej vykupiteľskej misii vo svete.

Kňazstvo nádherne vystihuje predslov kardinála Piacenzu k novému vydaniu *Direktória pre službu kňazov*: „Najcharakteristickejším rozmerom [kňazstva] je **sviatostný rozmer**. Čiže treba povedať, že služobník, ktorý rozdáva poklady Božej milosti, je sprítomnením samého Krista a hoci vždy ostáva obmedzený človečenstvom, ktoré je zranené hriechom, predsa je jeho tajomnou prítomnosťou vo svete.“

Svätý Benedikt hovorí v Regule, že mních-kňaz „má byť oveľa viac podriadený rehoľnej disciplíne.“ Mníšsky i kňazský život totiž pramení z toho istého zdroja a zároveň smeruje k tomu istému — *Ježišovi Kristovi*. Len vtedy, keď je konkrétny kňaz, či mních, blízky Bohu, dokáže opravdivo splňať svoje povolanie a byť na osoh svojím blížnym i celej Cirkvi a svetu.

o. Michal Mária OSB

Fotografie na tejto strane sú z kňazskej vysviacky o. **Michala Márie Kukuču** OSB, ktorý v sobotu 20. septembra 2014 prijal v našom kláštore sviatosť kňazstva modlitbou a vkladáním rúk o. arcibiskupa *Stanislava Zvolenského* a nasledujúcu nedeľu slávil svoje primície.

Obliečka

Vstupu do mníškeho stavu predchádza *noviciát* — obdobie intenzívnej prípravy pred sľubmi, ktorými sa kandidát zviaže so spoločenstvom, do ktorého ho Boh povolal. V sobotu 6. septembra 2014 do tohto formačného obdobia vstúpil br. **Dominik Mucha** prijatím mníškeho rúcha v kruhu svojich sampsorských bratov. *Vložme i jeho do našich modlitieb za nové povolania.*

Keď na predchádzajúcej generálnej kapitule v Assisi zaznelo pozvanie opáta Gregoryho z Jeruzalemského opátstva Dormitio, všetci ho s radosťou prijali. Túžba navštíviť Svätú zem bola naplnená nedočkavosťou vidieť aspoň niečo z tých miest, ktoré boli „svedkami“ Ježišovho života, pôsobenia, zázrakov... Opáti a priori mali „miestenky“ isté. Ale voľba delegátov prinášala viac vzrušenia. Naše spoločenstvo vyjadrilo dôveru o Michalovi Márii, ktorý zastupoval bratov.

Do tejto túžby sa s blížiacim sa termínom začali vkrádať obavy, ktoré sa rodi-

li zo správ o vojnovom konflikte medzi Izraelom a Hamasom v pásme Gazy. Vtedy zaznelo povzbudenie o. Ansgara

Schmidta, predsedajúceho opáta našej Kongregácie Zvestovanie: *Zdá sa mi, že tie tri spoločenstvá našej kongregácie (Dormitio, Tabgħa a Betlehem), ktoré v náročných okolnostiach a podmienkach vydávajú svedectvo o benediktínskej stálosti, nemôžeme teraz nechať bez podpory,*

ale mali by sme skrze náš príchod preukázať malý znak solidarity a povzbudenia.

Osobitne dôležité sa to ukázalo v dňoch od 23. do 29. septembra v Tabgħe, kde sa konala kapitula, keď sme sa z rôznych svedectiev a výpovedí dozvedeli, čo prežívajú naši bratia a sestry v tejto krajine. Pracovný program bol obohatený návštevou chrámov: rozmnoženia chlebov, primátu, blahoslavenstiev a pozostatkov synagógy v Kafarnaume. Popoludní sme boli v Nazarete – „kolíske“ našej Kongregácie Zvestovanie. Dni na brehu Genezaretského jazera boli naplnené vzájomnou úctou a láskou, ktorá zjednocovala mníchov našej kongregácie z každého svetadielu. Spoločná modlitba, Eucharistia v Dalmanute a večery pri byzantskej mozaike z 5. stor. v Tabgħe dávala kapitule ten správny benediktínsky ráz bežne charakterizovaný heslom *ora et labora*.

o. Vladimír OSB

Človek prichádza na svet a prežíva prvé roky svojho života vďaka rodičom, tak ako sa to stalo aj jeho rodičom. Túto životnú skutočnosť netreba dokazovať a pozná ju každý čitateľ toho príspevku. Komu by sa páčilo, keby ho jeho deti ignorovali, odsúdili, alebo dokonca by na neho celkom zabudli?! Prichádzame sem vďaka jedným a iným zasa čosi zo seba odovzdávame. Najšťastnejší sme, ak sa nám podarí odovzdať to najlepšie z nás. Hoci nie vždy to vyjde, ale dobrá snaha – zanechať to najlepšie, sa však testuje dlhými rokmi. V rodinách, ktoré prežívajú tak radosti ako i strasti, sa odovzdáva aj ozajstné zdieľanie a život pokračuje ďalej.

V starovekom Izraeli veľké rodiny zahŕňali aj dve-tri generácie a žili v úzkom spojení navzájom. Pre stručné priblíženie životnej dynamiky rodiny budeme vychádzať z vyjadrení Písma. Prirodzene predstavíme len časť.

Pánov dar. Bez poznania, že dieťa ja dar od Pána, nemožno pochopiť mnohoraké zmienky o rodinných vzťahoch v Písme. Ak sú v Biblii zmienky o podriadenosti manželky jej mužovi, tak najmä v záujme plodenia detí. Totiž

len ak sa rozmnožia, budú môcť spracovať zem (Gn 1,28). Patriarchovi Abrahámovi Pán prisľúbi predovšetkým potomstvo (12,2). V oboch prípadoch rozrastanie potomstva je výsledkom Božieho požehnania. Izraeliti chápali deti len ako Božie požehnanie, a teda početnosť rodín bola prejavom Božej milosti. Preto možno ľahko pochopiť, aká tragédia musela byť v živote všetkých troch patriarchov – Abraháma, Izáka a Jakuba, keď ich manželky Sára, Rebeka a Ráchel boli neplodné (25,21; 30,1). Aj zdecimovaná generácia v Babylonskom exile žije z toho, že jej dedičným podielom nie je viac krajina, ale ich vlastné potomstvo. Ich deti, ktoré sú darom od Pána (Ž 127,3) a rozrastajúca sa rodina sú požehnaním a základom šťastia človeka (Ž 128). S deťmi však súvisí nevyhnutne aj výchova.

Výchova spočívala na otcovi a matke. Vyjadrovali ju aj slovesom *jisser*, ktoré znamenalo buď starostlivé a povzbudivé vedenie (Jób 4,3), alebo aj potrestanie (1 Kr 12,11). Do troch rokov dieťaťa, výchova náležala matke (2 Mak 7,27), potom dohliadala prípadne i staršia

sestra. Synovi boli neraz dobrou radou okrem otcových, aj matkine slová (Prís 6,20). Aj kráľ Lamuel sa učil od slov matky o tom ako zaobchodiť so ženami, peniazmi a so životnými nevyhnutnosťami (31,1-9). Preto mamu, ako dobrú radkyňu, budú jej deti neskôr chváliť (31,26.28). Úloha otca bola dôležitejšia v dospievajúcom veku najmä chlapcov. Išlo viac o zaúčanie do svojho remesla, a to či už ako pastier, remeselník (v Gn 4,20-22 mená otcov predznačujú remeslo), alebo kňaz či sudca. Písmo predkladá aj neúspešnú výchovu u kňaza Héliho (1Sam 2,22-26), či u sudcu Samuela (1Sam 8,1-3). Héliho synovia jedli to, čo im nepatrilo a Samuelovi synovia sa hnali za ziskom. Podobne aj Dávidovi spôsobil bolesť jeho syn Ammon, no neodvážil sa ho potrestať (2Sam 13,21). Možno mu práve chýbala odvaha rozprávať sa s ním vážnejšie. Veď deti žijú i z toho, „čo rozprávali otcovia o dielach“, ktoré Pán vykonal (Ž 42,2). K úlohe rodičov patrí i múdrosť vedieť tak žiť, že ich deti sa budú pýtať na znamenia v ich živote (Ex 12,24-27; Joz 4,20-24). Preto rodič sa stáva učiteľom múdrosti (Prís 4,1; 13,1). Cieľom výchovy je poukázať na to, že skutok prinesie svoje plody, a to nech je akýkoľvek: „Veď úderom na mlieko vzniká maslo, úderom na nos vyrinie sa krv a úderom na hnev skrsá spor.“ (Prís 30,33) To posledné a najdôležitejšie, čo rodič deťom môže dať je požehnanie, ktoré prináša od Boha slobodu a plodnosť: „nech anjel, ktorý mňa vytrhol zo zlého, nech týchto chlapcov požehná...nech rastú a množia sa na zemi!“ (Gn 48,16).

Nabudúce prípadne zasa inú časť o rodine v Biblii.

Blažej Štrba

Učiteľka čakala na Matejových rodičov, ktorí sa len nedávno rozviedli. Pozvala ich do školy, aby sa porozprávali o zhoršenom školskom prospechu a správaní ich syna.

Matej bol jedináčik, ktorý predtým býval veselý, na vyučovaní spolupracoval a dosahoval výborné výsledky.

Onedlho vošla do triedy Matejova matka a sadla si do lavice pred katedrou. Krátko nato prišiel otec. Vymenili si prekvapený a podráždený pohľad a okato sa ignorovali.

Učiteľka hľadala vhodné slová, aby im pomohla pochopiť, čo spôsobujú svojmu synovi. Lenže slová neprichádzali. Vtedy im ukázala na lavicu ich syna a povedala: „Pozrite sa!“

Pod lavicou ležal pokrkváný list papiera flakaty od slz. Bola to slohová práca napísaná na oboch stranách. Nerozvíjala sa v nej žiadna téma, opakovala sa len jedna jediná veta.

Učiteľka v tichosti zodvihla papier a podala ho Matejovej matke. Tá si ho prečítala a bez slova podala manželovi. Zamračil sa, no vzápätí mu pohľad zmäkol. Lúštil naškriabané slová chvíľu, ktorá sa zdala byť večnosťou.

Nakoniec hárok starostlivo poskladal, vložil si ho do vrečka a natiahol ruku, aby zovrel v dlani ruku manželky, ktorú mu podávala. Tá si utrela slzy z očí a usmiala sa. On jej pomohol obliecť si kabát a spolu odišli.

Na papieroch boli napísané slová: „Mama, ocko, ľúbim vás... Mama, ocko, ľúbim vás... Mama, ocko, ľúbim vás...“

Tento svet je plný bývalých manželiek a bývalých manželov. Bývalé deti však neexistujú.

Začnem skúsenosťou jedného z mojich spolubratov. Vybral sa do pustovne v Pieninách na Hornom Groni. Ešte dobre nepoznal prostredie, ani najbližších susedov, keď sa vychystal na túru. Mapa v ruke mu zrazu nič nepomohla, lebo padla hustá hmla. Stratili sa orientačné body, a tak len putoval rôznymi cestičkami, nevedno kam. Začalo sa stmievať, keď zrazu zbadal blikotavé svetielko. To bola jeho jediná nádej, aby nemusel spať kdesi pod stromom. Išiel za jeho svetlom a nespelo zaklopal na dvere s otázkou: Kde to vlastne som? Dostal odpoveď: Na Hornom Groni, neďaleko benediktínskej pustovne. Ako sa z ďalšieho rozhovoru ukázalo, celý deň sa motal okolo a on žil v strachu, že riadne poblúdil.

Táto epizódku ilustruje dnešný život – obklopujú nás hmla a tmy neistoty a chaosu na rôznych úrovniach. Dokonca aj na náboženskej, kde sa mieša nábožnosť s poverou a ako to nazývajú rôzne cirkevné dokumenty modloslužbou. Rok zasväteného života pripomína, že všetci zasvätení majú byť svetlom pre tápajúcich v tmách. Koncilový dekrét *Perfectae caritatis* – o obnove re-

holného života, ktorého 50. výročie publikovania je tiež impulzom pre tento milostivý rok, výslovne pripomína, že snaha o dokonalú lásku zachovávaním evanjeliových rád sa javí ako žiarivé znamenie – svetlo v temnotách.

Pritom si uvedomujeme, že intenzita svetla, ktoré má slúžiť tomuto svetu, závisí od kvality nášho života. To nás vlastne privádza k podstate zasväteného života. Byť s Pánom. On je tým pravým svetlom, ktoré osvecuje každého človeka, ako to vyjadruje evanjelista Ján. A práve tento evanjelista nám pripomína aj našu úlohu. Vydávať svedectvo svetlu. A neskôr to vyjadril ešte krajšie v súvislosti s misiou Jána Krstiteľa: Byť lampou, ktorá horí a svieti (porov. Jn 5,35). Lampa chráni svetlo, aj keď sama ho neprodukuje. Umožňuje svetlu, aby nezaniklo, ba neraz zväčšuje jeho intenzitu, usmerňuje ho... a mohli by sme myslieť ešte na všetky možné úlohy lampy, ale jedno nám je jasné, ona nie je svetlo a bez svetla nech by bola akákoľvek umelecká a cenná, nenapĺňa svoju primárnu úlohu.

Svätý Otec František v príhovore účastníkom plenárneho zasadania Kongre-

gácie pre inštitúty zasväteného života a spoločenstvá apoštolského života použil obraz nového vína, ktoré sa má nalievať do nových nádob. Pritom výslovne hovorí o vanutí Ducha Svätého po Druhom vatikánskom koncile, ktorý obnovuje jednotlivé spoločenstvá a dáva vznik novým podľa aktuálnych potrieb Cirkvi, pričom pripomína, aby sme sa nebáli vložiť to do nových nádob – meniť často neaktuálne štruktúry. Obraz nového vína v nových nádobách nám bude stále rezonovať v srdciach.

Ja by som k nemu chcel pridať obraz lampy. Nosíme rôzne vonkajšie znaky zasvätenia vyjadrené oblečením, službou, poslaním, charizmou..., tak ako poznáme rôzne typy a formy lúčov, ale podstata má byť pre nás všetkých rovnaká: *byť s Kristom*. Koncilový dekrét *Perfectae caritatis* pripomína

nám všetkým, že tí, čo sa zaväzujú zachovávať evanjeliové rady, nech nado všetko hľadajú a milujú Boha. Ďalej to celkom konkrétne premieňa na drobné slovami: pestovať ducha modlitby, každodenne brať do rúk Sväté písmo, aby sme čítaním a rozjímaním posvätných kníh získali vznešenosť poznania Krista Ježiša, ďalej nás pozýva sláviť liturgiu, najmä tajomstvo Eucharistie. To sú privilegované ponuky ako byť s Kristom, ako sa naplniť jeho svetlom, umožňovať mu, aby cez nás svietil.

Na tieto prostriedky poukazuje aj pápež František a zvlášť vyzdvihuje modlitbu rozvíjajúcu obraz nového vína: Medzi týmito prostriedkami najdôležitejšia je modlitba, aj modlitba nezištná, modlit-

ba chvály a adorácie. My zasvätení sme povolani slúžiť Pánovi a ostatným skrze Pánovo slovo. Povedzte novým členom, prosím, povedzte im, že modliť sa neznamená strácať čas, adorovať Boha neznamená strácať čas, chváliť Boha neznamená strácať čas. Ak sa my zasvätení nezastavíme každý deň pred Bohom v modlitbe vďaka, z vína bude ocot.

Úloha, ktorá je na nás v tomto roku zasväteného života kladená, je veľmi veľká. Obnova rehoľného života má byť dôkladná. Nemôže sa zastaviť na po-

vrchu, na vonkajších akciách, obrazne povedané na čistení lampy. Je to síce potešiteľné, keď sú lampy pekné. Obnova sa má dotýkať nášho srdca, nášho vzťahu s Pánom, nášho prebývania s ním. Evanjelista Marek práve toto pripomína pri ustanovení Dvanástich – *aby boli s ním* a až potom nasleduje apoštolské poslanie. Mnohí z našich zakladateľov preto zdôrazňujú kontempláciu v akcii. Všetko robiť pre Ježiša a s Ježišom, na ktorého upierame svoj pohľad. Ak v našich aktivitách chýba Ježiš, už to je len akcia bez kontemplácie, už je to nesenie lampáša, v ktorom niet svetla. Každý osobitne, ale aj spoločenstvá, by si mali klásť otázku: Čo robiť, aby v nás bolo svetlo, aby v nás

bol vnímateľný Kristus? Kontemplácia sa totiž nedá dosiahnuť ináč, ako prebývaním v Pánovej prítomnosti. Karol Rahner definuje kontempláciu ako *pokojom presýtené prebývanie v Pánovej prítomnosti*. (Päť krát „P“) Čokoľvek robím, robím to s vedomím, že je so mnou Pán a to ma naplňuje pokojom. Ako silne vyžaruje tento pokoj do neistoty a nepokojov sveta?!

Naučiť sa žiť v Pánovej prítomnosti sa však nedá v akcii. Preto evanjelista Marek tak zdôrazňuje pri ustanovení Dvanástich: *aby boli s ním a aby ich posielal kázať s mocou vyháňať zlých duchov...* To poradie má svoju logiku. Iba keď

dárne pôsobia na človeka. Hovoríme o jasnom svetle, teplom, veselom... osobitne keď ide o živé svetlo, najčastejšie sa spája s radosťou: plamienky radostne poskakovali, veselo šantili... A v tom je tiež jedna náročná úloha, ktorá je na nás kladená: RADOSŤ. Tak nám to hovorí aj pápež František: *„Chcem vám povedať jedno slovo a to je slovo radosť. Vždy tam, kde sú zasvätení, vždy tam je radosť.“*

Rok zasväteného života je výzvou nielen pre zasvätených, ale aj pre všetkých veriacich, zvlášť pre rodiny. Veď tam sa od rodičov a starých rodičov zapalujú svetlá viery a Kristovej pravdy, ktoré

som s ním, potom môžem s ním kázať, potom môžem s ním vyháňať zlých duchov. Podobne reaguje aj Matka Tereza na otázku zvedavého novinára: *Sme kontemplatívny rád. Najskôr kontemplujeme Krista v Eucharistii a potom ho ideme hľadať v prestrojení.*

Naša úloha v dnešnom svete je prinášať svetlo. Svetlu dávame najčastejšie prívlastky, ktoré sú pozitívne a blaho-

neskôr vstupujú do kláštorov. Bez tejto spolupráce sa nedá myslieť na obnovu zasväteného života.

My vás v našom poslaní prosíme o modlitby, aby nám nechýbala nikdy túžba po Pánovi, po živote s ním, po prebývaní v ňom, a aby tak vám nikdy nechýbalo radostné svetlo nášho svedectva.

Bohorodička

Titul Bohorodička, (gréč. Θεοτόκος – Theotokos) je spojený s najstaršou mariánskou dogmou, uznanou na Efezskom koncile v roku 431. Slávi sa 1. januára, v posledný deň vianočnej oktávy. Už sv. Gregor Naziánsky († 390) vyhlásil: „*Kto neprijme svätú Máriu za Bohorodičku, je odlúčený od Boha.*“

K sprítomneniu a úcte k panenskej Matke, ktorá je našou ochrankyňou a orodovníčkou u Boha, sme požiadať už dávnejšie o zhotovenie jej sochy v našom kláštore. Svoje miesto našla v ľavej strane kostola, v oblúkovitej kaplnke. Celá kompozícia je vyrobená z opracovaného pieskovca, aby tak mohla korešpondovať s ambonou, oltárom, svätostánkom a sväteničkami. Zaujímavým prvkom je odtlačok ležiaceho tela Pána Ježiša, ktorý vidieť na kameni pred sochou Panny Márie. Symbolizuje nám Zmŕtvychvstalého Krista. Panna Mária hľadíaca dopredu, drží v rukách sklenený zvitok. Zvitok predstavuje naše modlitby a prosby skladané Bohu i jej. Na zvitku je v hlaholike napísaný úryvok z prológu Evanjelia sv. apoštola Jána: „Na počiatku bolo Slovo.“ Postava Panny Márie s kameňmi stojacími po jej pravici a ľavici, nám pri menšej fantázií vyobrazuje podobu kotvy, symbolu nádeje.

br. Svorad Mária OSB

Pohľad spoza katedry

S príchodom jesene sme sa s bratom Igorom vrátili do základnej školy. Nie, nezasadli sme do školských lavíc, z tých sme už vyrástli. Tentokrát sme sa na chvíľu stali tak trochu súčasťou pedagogického zboru, pretože sme absolvovali pedagogickú prax v Základnej cirkevnej škole Dominika Sávia vo Zvolene.

Pred nástupom do novej „pozície“ sa nám obom prehánali hlavou mnohé otázky, ktoré boli správané i menšou neistotou. Všetko sa však rýchlo vytratil, keď nás s úsmevom privítal riaditeľ školy Mgr. Juraj Kubiš aj so zástupkyňou Mgr. Erikou Bornemiszovou a zároveň nás predstavili katechétku Mgr. Alenke Luptakovej a ďalším kolegom. Nových „spolupracovníkov“ prijal kolektív školy veľmi vládne.

Priznávam, že naša rozpačitosť sa vrátila pri prvom vstupe do triedy. Úprimnosť ale hlavne zvedavé otázky žiakov však nedali šancu ďalšej nervozite a už po chvíli sa triedou prehánala dobrá nálada. Na inej hodine, venovanej modlitbe Otče náš, deti prekvapila vôňa domáceho chleba, upečeného v našej kuchyni, na ktorom si veľmi pochutnali, takže neostala ani odrobinka.

Postupne sme spoznali deti z viacerých ročníkov, mohli sme porovnávať, ako sa učí nielen v triedach tých najmenších, ale i v triedach druhého stupňa. Špecifiká a osobitosti rôznych vekových kategórií nám občas pri prípravách spôsobovali vrásky na čele. Všetci pedagógovia nám však po celý čas pomáhali dobrou radou, nápadmi. Za ich pomoc, ústretovosť, ochotu a trpezlivosť im obaja chceme spoločne vysloviť veľkú vďaku.

br. Marián OSB

Stavba pokračuje

Stavebné práce pokračovali aj v tomto roku. Dom chleba je vymalovaný a k jeho celkovému dokončeniu treba osadiť dvere (interiérové) a niektoré drobné práce.

Dokončila sa hrubá stavba pustovne a inštalačné práce v nej. Kompletne sa dokončili všetky stavebné práce vnútorných priečok v klástore.

Vzhľadom na dostavanie Domu chleba, začalo sa s kapacitným rozšírením čistiarne. „Preorala“ sa vnútro areálová cesta poza kláštor.

V novom roku chceme predovšetkým celkom dokončiť pustovňu a pokračovať na prácach v samotnej prístavbe kláštora (inštalačné a kanalizačné práce a osadenie okien, aby sa objekt uzavrel). Všetko však závisí aj od finančných prostriedkov...

Máme seniora!

Otec František sa dožil 60 rokov.

Aké boli prežité roky?

Nádherné! Som nesmierne šťastný a Bohu vďačný, pretože mi neustále posielal a posieľa na ceste života ľudí s dobrým a šlachetným srdcom! Táto posledná dekáda môjho života spojená so stavbou Božieho domu – Kláštora Premenenia Pána, to je doslova „tlačénica“ v zástupe ľudí s dobrotivým srdcom. To je úžasné! A Bohu treba za to skutočne „vykať“

Aké máš plány?

Keďže som vstúpil medzi „starcov“ chcem sa usilovať žiť podľa slov Mojžiša: „*A tak nás nauč rátať naše dni, aby sme našli múdrosť srdca*“ (Ž 90). Našiel som modlitbu, ktorá Mojžišovu prosbu takpovediac „vysvetľuje“:

Modlitba starcov

Pane,

*daj aby som s pokojom v duši prijal všetko,
čo mi prinesie tento deň.*

*Daj, aby som sa úplne odovzdal
Tvojej svätej vôli.*

Po celý deň ma stále uč a posilňuj.

*Pomôž mi prijať každú správu s pokojnou myslou
a pevným presvedčením,*

že vo všetkom je Tvoja svätá vôľa.

*Vo všetkom čo hovorím a konám,
ved' a riad' moje myšlienky a city.*

*V akýchkoľvek situáciách nedopusť,
aby som zabudol,*

že všetko je s Tvojím vedomím.

*Nauč ma otvorene a rozumne nažívať
s každým členom rodiny,*

aby som nikoho nezarmútil a nikomu neublížil.

*Pane, daj mi silu uniesť ťažkosti tohto dňa
a zvládnuť všetky jeho udalosti.*

*Ved' moju vôľu a nauč ma modliť sa,
veriť, dúfať, trpieť, odpúšťať a milovať.*

Amen. (modlitba optinských starcov)

Prajem všetkým, aby sa celý život usilovali hľadať múdrosť srdca!

POZÝVAME VÁS

v Roku zasväteného života
(raz do mesiaca)

na dvanásť *nočných adorácií*
ako milostivý čas
kontemplácie Krista
napomáhajúci na ceste k svätosti
(k posväteniu seba i sveta)

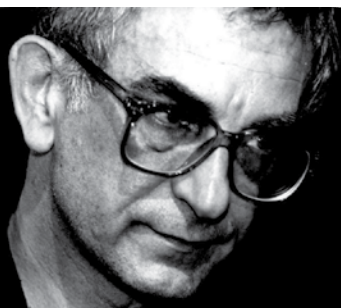
- 3. 1. 2015 — povolanie
- 7. 2. 2015 — kňazi
- 7. 3. 2015 — manželia
- 11. 4. 2015 — reholníci
- 2. 5. 2015 — deti
- 6. 6. 2015 — mládež
- 4. 7. 2015 — starci
- 1. 8. 2015 — chorí
- 5. 9. 2015 — zdravotníci
- 3. 10. 2015 — umelci
- 7. 11. 2015 — robotníci
- 5. 12. 2015 — vojaci

V každom mesiaci bude mať
teda osobitné zameranie

Adorácia začne vždy o **20.00** hod.
a skončí o **6.00** hodine sv. omšou.

V rámci Roku zasväteného života pozývame všetkých záujemcov na podujatie

DEKALÓG

AKO DIALÓG
s každým...

Desať filmov Krzysztofa Kieslowského spojených so spoločnou diskusiou a reflexiou.

Stáli hostia:

Tadeusz Zasepa
Ján Viglaš
Slavomír Zrebný

Vstup je voľný.

Kláštor Premenenia Pána, nedeľa

25. januára

22. februára

29. marca

26. apríla

31. mája

28. júna

27. septembra

25. októbra

29. novembra

13. decembra

14.00 – 17.45

Tieto nové prostriedky sú podnetom pre nové potreby ľudí a zároveň si vytvárajú takpovediac svoj vlastný «jazyk», ktorý napomáha vzájomné poznanie a dokonalejšie zblíženie sa medzi ľuďmi. (...) Preto je oprávnené považovať spoločenské komunikačné prostriedky za jedny z najúčinnějších nástrojov a možností, ktorými môže človek vplývať na upevnenie lásky, ktorá napokon môže splodiť spoločenstvo.

– *Communio et Progressio*, 12

Bohoslužby počas Vianočných sviatkov

Pre tých, ktorí nás plánujú navštíviť počas Vianoc, sv. omše sú v takomto čase:

Vigília a Polnočná (24. 12.)23.00

Narodenie Pána (25. 12.)11.00

Sviatok sv. Štefana (26. 12.)11.00

Sviatok sv. Jána, evanjelistu (27. 12.) ..6.30

Sviatok sv. Rodiny (28. 12.)11.00

Piaty deň oktávy Vianoc (29. 12.)6.30

Šiesty deň oktávy Vianoc (30. 12.)6.30

Siedmy deň oktávy Vianoc (31. 12.)..6.30

Po sv. omši sa koná **celodenná adorácia**.

Vešpery a ďakovná pobožnosť17.00

Slávnosť Panny Márie

Bohorodičky (1. 1. 2015)11.00

Druhá nedeľa po Narodení Pána.....11.00

Zjavenie Pána (6. 1. 2015)11.00

2%

Dávame na vedomie, že po ročnej pauze opäť môžeme prijímať 2% z daní.

Uvádzame všetky potrebné údaje:

Občianske združenie kvet AbvvoB

Kláštor Premenenia Pána

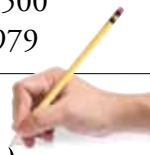
Sampor 50

962 31 Sliač

Č. účtu: 4008156104/7500

Identifikačné č.: 45024979

Prosíme

Ak hneď na úvodnej strane sme vám ďakovali za Vašu pomoc nášmu kláštoru, tak na záver sa na Vás obraciame s opakujúcou prosbou: **Prosíme Vás o pomoc a podporu aj v novom roku.** Uistujeme Vás o našich modlitbách a tiež pripomíname, že aj v roku 2015 budeme každý piatok ráno o **6.30 hodine slúžiť sv. omšu za Vás** s prosbou, „*aby ste boli požeňnaní a boli tiež požeňnaním pre iných.*“

Kontakty na nás

Adresa: **Kláštor Premenenia Pána,**

Sampor 50, 962 31 Sliač

Tel. č.: **0915 800 124, 0903 982 470.**

E-mail: **benediktini@benediktini.sk**

Číslo účtu: **4008561679/7500**

Internet: **www.benediktini.sk**

V novom roku ponúkame

Pôstna duchovná obnova o vode a chlebe

Od **23. marca 2015**, 16.00

do **26. marca 2015**, 14.00.

Prihlásiť sa môžete do **31. 1. 2015.**

E-mail: **frantisek@benediktini.sk**

mobil: **0910 655 737**

Nešťastný je človek, ktorý pozná všetko, okrem Teba, Bože.

— sv. Augustín

Estote benedicti, č. 13, 25. 12. 2015.

Občasník priaznivcov a podporovateľov benediktínskeho mníšstva na Slovensku.

Redakcia: o. František Štrba osv. Grafická úprava: br. Michal Mária Kukuča osv.

Reprodukcia na obálke: Sr. M. Gabriela OCD – *Narodenie*

Nepredajné.

Ak

*Ak jasnú myseľ nestratiš,
keď všetci navôkol blázniac obvinia ťa v zlosti,
v nevere iných **ak** sám dokážeš si veriť,
no zvážiť aj iných pochybnosti,*

***ak** vládzeš čakať, neznaviac sa pritom,
ľžu neodpovieš, **ak** ťa oklamali,
nenávisť druhých nesplatiš tým citom,
no nebudeš sa tváriť dokonalý,*

***ak** dokážeš sniť, nedať však snom vládu,
myslieť, no dumy neurobiť cieľom,
do očí pozrieť víťazstvu i pádu,
a rovnaký byť k tým dvom nepriateľom,*

***ak** zvládzeš počuť nožmi pokrivené,
v nástrahu bláznom priame svoje slová,
ak z ruín vecí, čo žil si len pre ne,
zodratou dlaňou tvoriť začneš znova,*

***ak** dokážeš dať výhry na hromádku
a stavať všetko na jeden ťah kariet,
prehrať a začať znova od začiatku
a slova o tej strate neprevravieť,*

***ak** dokážeš dať povel srdcu, svalom,
nech slúžia ďalej, aj keď odumreli,
kráčať, keď nič už v tebe nezostalo,
len vôľa, ktorá vydržať im velí,*

***ak** udržíš si hrdosť vraviac k davu,
prostotu zasa, kráľmi obklopený,
ak nezohne ti hnev, či priazeň hlavu,
ak napriek úcte nik ťa neprecení,*

***ak** vtesnáš pritom do minúty prísnej,
šesťdesiat sekúnd behu z celej sily,
tvojou sa stane Zem i poklady z nej
a bude z teba človek, syn môj milý!*

RUDYARD KIPLING (1865-1936)